

Sygn. akt IX W 4231/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniach 13 i 27 stycznia 2016 r. sprawy

R. S.

s. K. i H. z domu K.

ur. (...) w R.

obwinionego o to, że:

w okresie od października 2012r. do dnia 22 maja 2015r. będąc osobą dopuszczoną do posiadania broni, nie dopełnił obowiązku zwrotu legitymacji posiadacza broni do W. P. A. Komendy (...) w O.

- tj. za wykroczenie z art. 51 ust. 2 pkt 13 ustawy o broni i amunicji z dnia 21 maja 1999r.

ORZEKA:

I. **obwinionego R. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 51 ust. 2 pkt 13 ustawy o broni i amunicji z dnia 21 maja 1999r. skazuje go na **karę 500,- (pięćset) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 50,- (pięćdziesiąt) złotych.**

Sygn. akt IXW 4231/15

UZASADNIENIE

Obwiniony **R. S.** pracuje, osiąga dochód około (...) złotych.

Jest żonaty, na utrzymaniu ma (...).

(d: dane osobopoznawcze k. 38)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 18 lipca 2012 r. Komendant (...) w O. po wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie cofnięcia pozwolenia na broń palną myśliwską przeznaczoną do celów łowieckich cofnął R. S. pozwolenie na jej posiadanie. Decyzja została przesłana pełnomocnikowi obwinionego A. G. i odebrana w dniu 7 sierpnia 2012 r.

Do oceny czy w określonej sytuacji istnieje przesłanka do cofnięcia pozwolenia na broń wystarczy ustalenie przez organ Policji, że osoba posiadająca zezwolenie na broń była skazana za (...). Ponadto popełnione (...) nie musi mieć bezpośredniego związku z bronią.

Wydział P. A. Komendy (...) w O. uzyskał informację o tym, że w dniu 26 stycznia 2012 r. obwiniony został skazany wyrokiem Sądu (...) w. B. (...) w sprawie sygn. akt (...). Tamtejszy Sąd uznał R. S. za winnego popełnienia czynu z art. (...). Na podstawie zebranego materiału dowodowego ustalono, że w dniu 9 grudnia 2011 r. na ul. (...) w B., woj. (...) - (...), kierował samochodem marki M. o nr rej. (...), będąc w stanie (...), posiadając (...) w wydychanym powietrzu to jest, że popełnił czyn z (...). Wyrok w przedmiotowej sprawie uprawomocnił się dnia 3 lutego 2012 r.

Od posiadacza broni palnej (...) wymagać należy nieskazitelnej postawy. Naruszając obowiązujący ład prawny, takiej postawy R. S. nie okazał, a więc nie dawał gwarancji przestrzegania przepisów ustawy o broni i amunicji w zakresie nie tylko bezpiecznego posiadania broni palnej ale również jej używania.

Pismem z dnia 17 sierpnia 2012 r. obwiniony za pośrednictwem ustanowionego w sprawie pełnomocnika złożył do Komendanta (...) w W. odwołanie od decyzji Komendanta (...) w O. z dnia 18 lipca 2012 r. (...) (...), zarzucając rażące naruszenie przepisów postępowania.

Komendant (...) w W. decyzją z dnia 04.10.2012 r. utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję nie znajdując istotnych przesłanek do jej podważenia.

Wyżej wymieniona decyzja została przesłana pełnomocnikowi obwinionego. Pismo zostało odebrane przez adresata w dniu 24.10.2012 r.

Decyzja Komendanta (...) Policji w W. (...) z dnia 4 października 2012 r. utrzymująca w mocy decyzję Komendanta (...) w O. (...) - (...) z dnia 18 lipca 2012 r. w sprawie cofnięcia pozwolenia na broń palną (...) stała się ostateczna i wykonalna w dniu 24 października 2012 r.

Wyrokiem z dnia 28.01.2015r. naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną Obwinionego na decyzję Komendanta (...) Policji.

Legitymacja posiadacza broni została dostarczona do W. P. A. (...) Komendy (...) w O. w dniu 2 lipca 2015 r. przez KPP w B. w następstwie prowadzonego śledztwa (...) w sprawie posiadania broni bez wymaganego zezwolenia.

(dowody: zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia k. 2, decyzja (...) w O. z dnia 18 lipca k. 12, pouczenie k. 11; potwierdzenie odbioru k. 13; pismo pełnomocnika k. 14-15; Decyzja (...) z 4.10.2012r., potwierdzenie odbioru k. 18; wyrok NSA k. 22-26, postanowienie o przedstawieniu zarzutów k. 33, akta (...))

R. S. został obwiniony o to, że: w okresie od października 2012 r. do dnia 22 maja 2015 r. będąc osobą dopuszczoną do posiadania broni, nie dopełnił obowiązku zwrotu legitymacji posiadacza broni do W.P. A.(...) Komendy (...) w O., tj. o popełnienie wykroczenia z art. 51 ust. 2 pkt 13 Ustawy o broni i amunicji z dnia 21 maja 1999 r.

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że nie wiedział, że powinien zdać broń. Twierdził, że pierwszy raz zobaczył zobowiązujące go do tego pismo w maju 2015 r. Pokazali mu je policjanci prowadzący postępowanie w tej sprawie. Zadzwonił wówczas do swojego radcy prawnego, który polecił mu aby pokazał pozwolenie na broń, co też uczynił. Dodał, że nie miał świadomości, że w przedmiotowej sprawie toczy się wobec niego postępowanie gdyż mecenas nie przekazał mu żadnego pisma, jedynie informował go o kolejnych etapach postępowania polegających na składaniu przez niego odwołań.

(wyjaśnienia obwinionego k. 38-38v)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie podzielił wyjaśnień obwinionego. Twierdzenie obwinionego, że nie wiedział on o toczącym się postępowaniu nie zasługują na podzielenie. W ocenie Sądy stanowią przyjęta przez obwinionego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za popełnione wykroczenie. Już z samych wyjaśnień wynika, iż obwiniony wiedział o prowadzonym postępowaniu, ustanowił przeciw w nim pełnomocnika. Jako posiadacz broni ma obowiązek znać i stosować przepisy ustawy o broni i amunicji. Jeśli był informowany przez pełnomocnika o decyzjach podjętych przez właściwe organy w postępowaniu, wiedział również, iż została podjęta ostateczna decyzja przez Komendanta (...) Policji, która zobowiązywała go do zwrotu dokumentu.

Ponadto, przesłuchany na rozprawie świadek M. Ś., funkcjonariusz W. (...) B. zeznał, że wszelkie podejmowane w sprawie czynności przeprowadzane są w oparciu o instrukcje zawarte |w ustawie o broni i amunicji. Świadek nadmienił, że do decyzji cofającej pozwolenie na broń zawsze jest dołączone pismo wzywające do zdania legitymacji.

Sąd nie znalazł podstaw aby odmówić wiarygodności wyżej wymienionemu świadkowi, który zeznawał na okoliczność przeprowadzanych w ramach swoich obowiązków czynności służbowych.

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 13 ustawy o broni i amunicji, kto nie dopełnił obowiązku zwrotu legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni, legitymacji posiadacza broni, karty rejestracyjnej broni lub Europejskiej karty broni palnej – podlega karze aresztu albo grzywny.

Natomiast zgodnie z art. 18 ust. 8 wyżej wymienionej ustawy osoba, której cofnięto pozwolenie na broń, dopuszczenie do posiadania broni lub której unieważniono kartę rejestracyjną broni, jest zobowiązana w terminie 7 dni od dnia otrzymania ostatecznej decyzji o cofnięciu pozwolenia na broń, dopuszczenia do posiadania broni lub unieważnienia karty – zwrócić dokumenty potwierdzające legalność posiadania broni i amunicji do właściwego organu Policji.

Mając na uwadze powyższe wina obwinionego nie budzi wątpliwości, została mu dowiedziona i polega na tym, że: w okresie od października 2012 r. do dnia 22 maja 2015 r. będąc osobą dopuszczoną do posiadania broni, nie dopełnił obowiązku zwrotu legitymacji posiadacza broni do W.P. A.(...) Komendy (...) w O..

Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona art. 51 ust. 2 pkt 13 Ustawy o broni i amunicji z dnia 21 maja 1999 r.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze wszystkie dyrektywy wymiaru kary określone w art. 33 kw, bacząc by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając przy tym stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, które ma osiągnąć w stosunku do ukaranego.

Wobec tego Sąd uznał, iż dla osiągnięcia celów zapobiegawczych i wychowawczych kary właściwe będzie orzeczenie wobec obwinionego kary grzywny w wysokości 500 złotych. W ocenie Sądu wymierzona obwinionemu kara grzywny odpowiada społecznej szkodliwości popełnionego czynu i stopniowi zawinienia obwinionego oraz zmotywuje go do przestrzegania obowiązującego porządku prawnego.

Sąd na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy o płatach w sprawach karnych obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 złotych i opłatą w kwocie 50 złotych